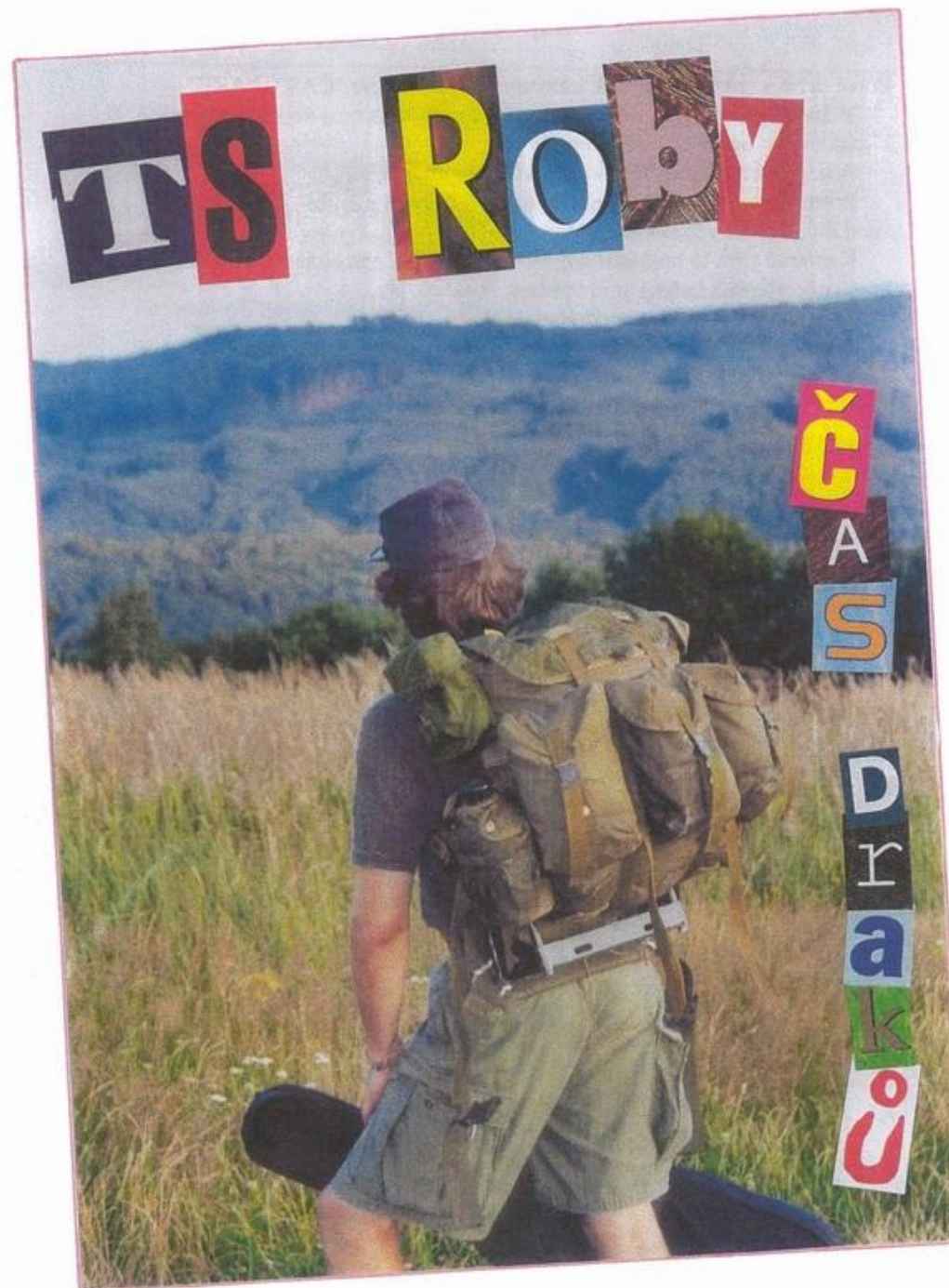

Vydal Milda jako svou 11. publikaci
Náklad 50 výtisků
© Milda & Roby
(2002)

Ahoj Člověče!

Právě držíš v rukou zpěvníček k mému novému singlu "ČAS DRAKŮ".

V životě jsou chvíle, lidé a věci, co mě nutí počít cosi dělat, tvořit, psát. Zkrátka dělat něco, co ostatní potěší.

A ti, jež mě znaj už nějaký čas, vědí, že jinej nebudu.

Proto Ti dnes Člověče předkládám těch několik písniček, které vzešly zpod mých strun v minulým roce.

Kamarád Číra to posledně napsal moc hezky. Teda vo tom, že něco bejvá horší, něco lepší a každěj ať si vybere.

Já bych jeho slova jenom drobet doplnil:

"Osloví-li Tě Člověče byť jen jediný zrnko z toho malého uzlíčku slov a tónů, budu to považovat za úspěch.

Roby

SEZNAM PÍSNÍČEK

1. ČAS DARKŮ
2. PŘÍLIŠ VZDÁLENÝ LET
3. DO PLAMENŮ
4. ZMOLA
5. POSLEDNÍ MOHYKÁN
6. SPLEEN
7. VEJDI DÁL
8. BŮH ŽEHNEJ AMERICE
9. PÁLAVA

Pozn. Písně nejsou seřazeny chronologicky

Sazba: Milda

Grafická úprava: Milda a Roby

Korektury: Milda a Roby

Foto: z archivů Robyho a Albína

H A G# F#mi E

E F#mi G#mi A

1. Až zase vyletí papíroví draci,

G#mi F#mi H7

vítr nad strništěm zvedne dým a prach,

F#mi H7 G#mi A

snad z divnejch čar - tam na voblacích vyčtu,

G#mi A H A G#mi F#mi

že jsem byl dlouho na cestách.

E F#mi G#mi A

A klíny kachen se zvolna ztratí,

G#mi F#mi H7

záhy odezní mi v dálce jejich křik.

F#mi H7 G#mi A

Poslové zim, k dalekejm štacím,

G#mi F#mi E

snad doletí někam za rovník.

H7 E E7

R: Znam cesty dlouhý,

A H7 E E7

směrem k horám blíž.

A H7 E C#mi

Mám divný touhy

A C E H A G#mi F#mi E

a vůbec, co ty vo tom víš ?

2. Mlhou až zahrozí říjnověj den

a slunce lenivě se z mraků vykloní,

tíše si pak povzdechnu jen,

hlínou a tleníím mi stráně zavoní.

Přijde ten okamžik loudavejch cest

a s každým delším stínem bude vonět sníh,

pak navečer ramena hvězd

zaplanoú mrazem sluncí vyhaslých.

R: Znam cesty...

2. PŘÍLIŠ VZDÁLENÝ LET

20. 2. 2001

Roby/Roby

G Ami C D G**G**

1. Míval srdce v správném místě,

Hmi

tam co ho má tulák mít,

C

o dost starší zcela jistě,

G**Ami**

jako kluk však uměl žít.

G

Často jsem jej takhle vídal

Hmi

na Brněnském nádraží,

C**Hmi**

vždycky stranou, mlčky svíral

Ami**D D7**

černež futrál pod paží.

G**C****Hmi****Ami**R₁: Dnes vypovím vám vše svou písní bolavou,**C****H7****Emi****C**

že nebude jinej, kdo má nohu toulavou.

D**G****D****G**

Dál, že bude zdrhat s ptáky, dál utíkat z měst,

Hmi**C****Hmi****Ami****G****Ami****G Ami G Ami**

brázdit cesty tónů, hledat tóny cest - vzdálených.

2. U všech ohňů byl vždy vítán,

každý znal už jeho tvář,

jméno, ale nepovím vám, říkali mu "Samotář"

Na hmatníku tóny hlídal

svoji dlaní bachratou,

píseň chudou na akordy,

slovy přesto bohatou.

R₁: Dnes vypovím vám vše...

3. Jednou rozhodnul se náhle,

a pak na "ranveji" stál,

a jen vítr nad letištěm

babí léto rozséval.

Ami

1. Kolejištěm vítr listí hnal,

Fmaj

ocelový nebe nad hlavou.

G**F**

Pak nekonečnou silnicí spěchajících aut,

Emi**Ami**

blíž vinicím - pod Pálavou.

To nejsou kopce snad,

jen výkřik času, co září bělobou.

Má místa, kam vítr chodí spát

a krouží havrani nad horou stolovou.

G Ami Emi Ami

R: Aááá...a,...Aááá...a.

2. Léto už opouští žebříčky hitparád

a říjen stojí na prahu,

dalekých cest a vandrů, co mám rád

a čápi nabíraj kurs k jihozápadu.

Když oheň praská jak deska ohraná

a stíny po stěnách lezou.

Třeba v nich spatříš rytíře Orphana

s templářským křížem na prsou.

R: Aáá...

3. A znovu dál jen, sobotním ránem,

kam až tě nohy povedou

z Klentnice zvon má tichej tón,

holubí pířka pod střechou.

Zítra se vrátíš a máš to jistý,

ozvěna kroků v dláždění.

Snáší se dešť a padá listí

a vlaky mají zpoždění.

R: Aáá... 2x

Sliby prej se mají plnit,
včetně těch z klukovskejch let,
za oceán záhy míří
noční linkou " třiřta pět".

- R₂: Komu planou po nocích jen hvězdy nad hlavou,
ví, že se těžko vrací, kdo má nohu toulavou.
Ve světě je spouřta ptáků, moře cizích měst,
i tam lze najít sílu, hledat tóny cest - vzdálených.

4. Další den pak zprávou ranní
náhle zhroutil se můj svět,
jako do vln Atlantiku
Boeing letu "třiřta pět".

Proto vám teď píseň zpívám,
smutnou jako jeho tvář,
příběh kluka, který vetknul
život dále na oltář.

- R₃: Nyní snad pochopíte, proč zpívám píseň svou,
že někdy nevrací se, kdo má nohu toulavou.
Tam v "nebeském campu", vím, že další z ptáků jest,

G Ami C D G
snad brázdí cesty tónů, hledá tóny cest - vzdálených.

Čířovi, neboť mě k ní vyprovokoval...

3. DO PLAMENŮ

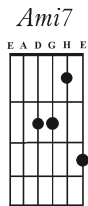
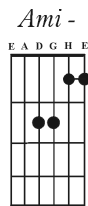
Capo 2

14. 3. 2001

Roby/Roby

[:Ami Ami - Ami7 Ami - :]

- Ami G F E
 1. V uších mi slábnou v poryvech větru
 Ami Ami- G E
 tóny vlaku, co mě přivez k vám,
 Ami G F E
 v zádech jen tíhu vrzavýho kletru -
 Ami C D
 vše co s sebou mám.
 Ami G F E
 Krajina se otevírá
 Ami Ami- G E
 jak secesní náměstí,
 Ami G F E
 její tvář vždy pro mě bývá
 Ami G Ami
 klíčem ke štěstí.

- D Ami
 R: Musím jít dál, už na mě čekaj,
 D Ami
 kde cesty prolínaj se kruhem z kamenů.
 C G F
 Musím jít dál, vím, že mě nechaj,
 Ami
 společnou řečí s nima
 G F Emi Ami Ami- Ami7 Ami- Ami Ami- Ami7 Ami-
 dlouze mlčet - do plamenů.

2. Dlouhatý jsou stíny stromů,
 coby sloupy morový,
 voči hledaj nad hlavou
 signály kouřový.
 Jejich řeči rozumí
 jen stejnej magor jako já,
 jeden z těch, co pod širák
 dnes tábor rozdělá.

R: Musím jít dál...

5. Není žádná prdel dělat noční celej rok,
 jenže dplar nesmrdí, to byl bys' u mě cvok.
 Za pět let seš v balíku a nebudeš se ptát,
 zda jet ven a v kterej den a co to bude stát.

6. Automobil, krásnej dům i bazén už dnes máš,
 snad proto ti věřím, že s návratem nespěcháš.
 Doma by tě čekala jen fabrika a stres,
 buď rád, že jseš za vodou, tady chcípnu pes.

R: V Americe...

7. Enten týky, dva špalíky, jak to bylo dál,
 Cája přijel z Ameriky, život běží dál.
 Koupil chajdu na severu, lomu k tomu půl,
 a ten, kdo mi nevěří, tak je prostě vůl.

8. BŮH ŽEHNEJ AMERIC

19.9. 2001

Roby/Roby

[:G E7 A D7:]

- G** **G#**
 1. Za "Komára" nebylo hůř, než se máme dnes,
A
 zprava tekla řeka , z druhý strany voněl les.
D7 G F# F E7
 Jenom slunce navečír už nechodívá spát,
A7 D7
 za kopečky vod západu, za vostnatej drát.
- G** **G#**
 2. Vod malička vím, žes' toužil zdrhnout někam ven,
A
 po dvakráte zkusils' to, a vždycky v blbej den,
D7 G F# F E7
 jedenáct let kriminálu věnoval ti stát,
A7 D7 G
 tak se ti dnes nedivím, žes vypadnul a rád.
- G D7 G**
 R: V Americe prej není grilovací koření,
C G A D7
 tak ti, Cájó, posíláme tuplovaný balení.
G E7
 Taky knedle v prášku a slivovice flašku,
A7 D7 G E7 A D7 G
 fotku z vandru, na který jsme všichni zkalení.
3. Už to měli sečtený, když přišel listopad,
 na živnosťák daj se pěkný prachy vybouchat.
 Za ty prachy koupíš vízum, letenku a pas,
 vo půl třetí "Tůčko" letí, vostatní spral d'as.
4. Na Floridě slunce pálí po celičkej den,
 dlouhatánský, bílý pláže, fůra hezkejch žen.
 Na ulici polda hlídá pořádek a právo,
 aby lidi nechlastali více než je zdrávo.

R: V Americe...

3. Jako Artuš z Kamelotu
 střežíš ten svůj modrej svět,
 dlouhejch tratí, cest a roků,
 levnejch cigaret.
 Na kanadách jizvy vrásek,
 zaschlej jíl a bodláčí,
 netušíš kam příští tejden
 tě zas dovláčí.

R: **Musíš jít dál...víš...**

4. Večer svaříš do esšálku
 levný víno jablečný,
 před deštěm tě budou chránit
 celty válečný.
 Do dekáče na listí
 pak zalehneš a budeš snít,
 nový ráno než ti poví,
 že zas mušíš jít.

R: **Potáhneš dál...já vím...[do plamenů:] 3x****Pájovi z T.O. MODŘÍN**

4. ZMOLAČerven 2001 *Roby/Roby*

1. $\begin{matrix} C & & F \\ C & G & C \\ G & & C \end{matrix}$
[:Tam na humnech za dědinů
v cestě zmola hluboká je.:]
 $\begin{matrix} G & & C \\ G & F & G \\ C & & F \\ C & G & C \end{matrix}$
[:Do tej zmole spadnem k ránu
až potáhnem zíttra z flámu.
Až potáhnem zíttra z flámu,
nedondeme dál.:]

2. Pěkně se nám spolu sedí
u vínečka červeného.
U vínečka skřipky ladí,
zazpívajte kamarádi.
Zazpívajte kamarádi,
než sa rozední.

5. Až se zejtra vrátím, nebudu ti lhát,
vo tom kde jsem všude byl
a s kým jsem pil.
Člověk vobčas ulítne, i to se může stát
a jen jednu věc ti vážně nepovím.

6. Nepovím ti holka proč jsem takovej,
Radši pojed' se mnou, když chceš pravdu znát.
Až ti světla zmizí v dálce
za posledním vagónem,
potom bude zbytečný se něco ptát.

R: Vejdi dál...

$\begin{matrix} A & G\#mi & F\#mi & E & E6 \end{matrix}$
...když tejdén končí, víš co to znamená.

Starejm láskám...

1. Časně z jara ještě bejvaj hory zlý,
 a tak se zpožděním vyrazil můj "train".

Z města zdají se bejt všechny cíle

nějak vzdálený,

já však spěchám někam, kde mi bude fajn.

2. Možná potkám v kopcích vílu zmáčenou,
 co mě pozve s sebou na půlnoční flám.
 Schválně povede mě cestou
 tolikrát již ztracenou,
 kterou opouštím a znovu nalézám.

R: Vejdi dál a nezamykej za sebou,
 ta brána musí bejt všem vtevřená.
 V kapse klíč a touhu vzdálenou,
 když tejděn končí, víš co to znamená.

3. Jako stará řeka nemění svůj proud,
 ani já už jinej nebudu, to víš.
 Tak už přestaň bulit holka
 a pojď mě vobejmout,
 že se v neděli zas vrátím - uvidíš.

4. V polích záhumenka travou zarůstá
 a já šťasten do ní vrejvám stopu svou.
 Žádný jiný jsem tak dlouho
 věrnej nezůstal,
 voní hlína, Devětsil a ptáci řvou.

R: Vejdi dál...

5. POSLEDNÍ MOHYKÁN CAPO 2 Leden 2001 Roby/Roby

Ami **G** **A**mi
1. Často bloumám stromořadím vyvanulejch rán,
C **G** **F** **E**
sedmnáct a mňh jim bylo, dodnes všechna jejich jména znám.
C **D** **A**mi
Postávali u kolejí, každěj pátek měli jinej cíl,
C
vítr česal jejich vlasy, v hlavách zprávy vo počasí,
E7 **A**
je to dávno a já s nima byl.

A
R: "Battle dressy" barvy khaki,
D
vodrbaný manšestráky,
E **A** **E**
na telatech podepsal se čas.
A
Voči skýtaj vláhu duhy,
D
a ve tvářích letokruhy
E **A**
vod života, jak šel kolem nás.
F#mi **C#mi**
Mraky táhnou vod "Far westu" zpátky na Hostýn,
D **E**
teplem vítr do údolí dejch
A **D**
Tažný ptáci přišli s jarem, zavoněl zas dým,
E **A**
našich ohňů v horách Hostýnskejch.

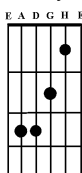
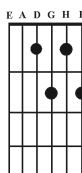
2. Melodii dávnověkou zkouším zase hrát,
namísto strun v kytaře však tupě zvoní zrezivělej drát.
Z jeho ostnů v dlaních pálí tóny písňe co jsem někdy znal,
z rozbitýho kalendáře zíraj na mě bledý tváře,
s nimiž jsem kdy kolem ohně stál.

R: "Battle dressy" ...

3. Zarostla už cesta zpátky starou álejí,
podzim serval listí stromů, zpráchnivěly pražce kolejí.
V Hulíně do posledňáku nenalezu v hloučku bílejších vran,
svítí neón nad "Centrálem", já na fresce dokonalé
stojím jak poslední Mohykán.

A G A G A G A

R: "Battle dressy"...

6. SPLEEN (LISTOPAD)28.11. 2001 *Roby/Roby**Tempo di jazz***F F6 E7 F F6 Gmi Gmi7 C7 E C7**
F F6 E7 F F6 D71. Je listopad a ulicí se vítr prochází,
Gmi C7 F F6 C7
v tiché snění ponořil se Zlín.**Fmaj7 Gmi7 C7**
Ptáš se, proč má "bílej kůň" kopýtko od sazí,
Gmi7 C7 F
z kopců již vyvanul terpentýn.*Fmaj7**F6*Je listopad a první mráz už kreslí do oken,
čekáš, jestli někdo zavolá.
Zimomřivě chvěje se keř šípku za plotem,
F7
samota tě steskem udolá.**B Bmi**
R₁: Šedivý dny a smutný jsou rána,
F Cdím
z kazeťáku zní Mikiho "Nedohraná".**Gmi7 C7**
Dávno jsem si zvyk
Gmi C7 Gmi C7
a kytara je můj tichej společník
F F6
a pláče v "moll".**Gmi (B) Bmi F D7**
Jestli tenhle smutek brzy neskončí,
G C7 F C7 F F6 E7 F F6 D7 Gmi Gmi7 C7 E C7
dojedu na alkohol.*C dím*2. Je listopad a do polí už vrány přišly krást,
Kateřina bíle oděná,
dávno ví, že také ptáky mohou křídla zábst,
pod zástěrou kůrky chleba má.Je listopad a ze zvyku už stromy nebrečí,
do strun vlétáš tohle smutný blues.
To se potom stává, že tvý spleeny vyléčí,
jen do stanice "dálky" autobus.R₂: Šedivý dny a smutný jsou rána,
v obýváku sedí velká, bílá vrána.
Dávno jsem si zvyk-
propálenej koberec a blbec, popelník,
co přetéká.
Dopjím láhev poloprázdnou
F E F
a samota mě dávno neleká.**Svý nový kytáře,
neboť jí děsně sluší...**